

CURS DE CATALÀ A DISTÀNCIA NIVELL D

PAUTES D'ESTUDI DE LA UNITAT 7

Un cop passada la prova de progrés, encetem l'estudi de la unitat 7 amb la presentació corresponent.

L'àrea 1, Comprensió i expressió escrites (pàg. 260-262), comença a treballar el resum d'un text escrit en català antic.

L'àrea 2, Expressió escrita (pàg. 263-265), continua centrant-se en aquells petits consells que poden ajudar-nos a millorar l'estil d'un text: usar estructures verbals (preferència per les estructures verbals davant de les construccions nominals); controlar l'ús de possessius, moltes vegades, per influència del castellà; evitar l'ús abusiu dels adverbis acabats en *-ment* i la repetició de lletres o síl·labes que dificultin la pronunciació del text (cacofonia).

L'àrea 3, Coneixements pràctics i teòrics del sistema lingüístic (pàg. 266-293), es divideix en quatre blocs diferents:

Fonètica (pàg. 266-273) – en aquest apartat es treballen els fenòmens de contactes consonàntics, que s'han de tenir en compte a l'hora de fer una transcripció fonètica. Els principals són els següents:

sonorització – qualsevol so consonàntic sord, a final de síl·laba o de mot, assimila la sonoritat d'un altre so consonàntic sonor amb el qual es troba en contacte i esdevé sonor. Així, per exemple, les consonants fricatives i africades sordes, a final de mot, se sonoritzen davant d'una vocal.

ensordiment – és el fenomen contrari a la sonorització, és a dir, es tracta de sons sonors que, en contacte amb un so sord, amb una vocal o en posició final de mot i seguits d'una pausa, esdevenen sords (ex. *dubte* – du[p]te).

assimilació – fenomen pel qual el so propi d'una consonant es canvia per un altre so. Així, doncs, podem parlar de labialització, palatalització o de velarització.

geminació – la geminació és un fenomen fonètic que consisteix en la duplicació de sons consonàntics (ex. *immens* – i[mm]ens; *poble* – po[bb]le).

emmudiments – en certes posicions, alguns sons consonàntics no es pronuncien. Aquests mateixos sons, però, de vegades se sensibilitzen, és a dir, es pronuncien quan van seguits d'una paraula que comença en vocal (ex. *sant* – [sán]; *sant Andreu* – san[t]andreu).

al·lòfons – a vegades, per raons fisiològiques, automàticament i inconscient, es produeixen unes realitzacions fonètiques diferents del so habitual que s’anomenen al·lòfons o variants de realització (*b, d, g* entre vocals).

Morfologia (pàg. 273-279) – en aquest apartat s’obre el tema dels pronoms que es continuarà treballant a la unitat 8. S’hi fa una distinció entre els pronoms personals forts (que duen accent tònic i podem pronunciar-los sols) i els febles o àtons (que no duen accent tònic, sinó que formen una unitat prosòdica amb el verb al qual precedeixen o segueixen).

Saps on són l’Anna i l’Albert?

Sí, **ella** és al supermercat i **ell** **la hi** ha acompanyat.
pr. fort pr. fort pr. febles

Sintaxi (pàg. 280-286) – aquest apartat està molt relacionat amb l’anterior. Com podeu veure al quadre de la pàg. 275 del llibre, els pronoms febles fan la mateixa funció sintàctica que el complement al qual substitueixen. Per això, ara es detallen quins són els pronoms febles que hem d’utilitzar quan s’ha de substituir, per exemple, un CD, CI, atribut...

Lèxic (pàg. 286-293) –en aquest apartat s’estudien les relacions entre paraules des del punt de vista del significat. Les bàsiques són la sinonímia, l’antonímia i la hiponímia (un mot que té un camp significatiu inclòs en un altre de més extensió: *falcó* respecte a *ocell* i aquest respecte a *animal*).

L’àrea 4, Marc sociolingüístic i històric de la llengua (pàg. 294-297), analitza el tema del bilingüisme, el cas més simple del plurilingüisme. Es tracta d’una situació en què un individu parla dues llengües al mateix nivell. Amb la paraula bilingüisme s’amaga moltes vegades una situació social que, de fet, és transitòria, ja que quan una de les llengües parlades en el si d’una comunitat esdevé supèrflua per a la comunicació, resulta difícil mantenir-ne la supervivència a llarg termini (*Llengua catalana. Suficiència 1*. Editorial Barcanova).

L’àrea 5, Expressió oral (pàg. 298-300), treballa el debat. Repasseu les pautes i recomanacions que s’han indicat a les unitats anteriors i que s’han de tenir en compte per fer una bona exposició oral.

Calonge, gener de 2014